

**REGULAMENTUL (UE) NR. 493/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 5 aprilie 2011**

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 377/2004 al Consiliului privind crearea unei rețele de
ofițeri de legătură în materie de imigrație**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
în special articolul 79 alineatul (2) litera (c) și articolul 74,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 377/2004 al Consiliului ⁽²⁾ prevede obligația de stabilire a unor forme de cooperare între ofițerii de legătură în materie de imigrație ai statelor membre, stabilește obiectivele cooperării respective, funcțiile ofițerilor de legătură și calificarea pe care trebuie să o aibă aceștia, precum și obligațiile lor față de țara gazdă și statul membru de origine.

(2) Decizia 2005/267/CE a Consiliului ⁽³⁾ a creat o Rețea de informare și coordonare securizată, conectată la internet, pentru serviciile de gestionare a migrației ale statelor membre în scopul schimbului de informații privind migrația nereglementată, intrarea și imigrația ilegală, precum și returnarea persoanelor aflate în situație de ședere ilegală. În conformitate cu decizia respectivă, elementele la care se referă schimbul de informații trebuie să includă rețelele ofițerilor de legătură în materie de imigrație.

(3) Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului ⁽⁴⁾ a instituit Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene („Frontex”). Frontex are misiunea de a elabora analize de risc generale și specifice, care sunt prezentate Consiliului și Comisiei.

(4) Ofițerii de legătură în materie de imigrație trebuie să colecteze informații privind imigrația ilegală, care sunt utilizate fie la nivel operațional, fie la nivel strategic, fie la ambele niveluri. Informațiile respective ar putea contribui în mod substanțial la activitățile Frontex legate de analizele de risc și, în acest scop, ar trebui stabilită o cooperare mai strânsă între rețelele de ofițeri de legătură în materie de imigrație și Frontex.

(5) Toate statele membre ar trebui să poată convoca, atunci când consideră necesar, reuniuni ale ofițerilor de legătură în materie de imigrație detașați într-o anumită țară terță sau regiune, pentru a consolida cooperarea între aceștia. La aceste reuniuni ar trebui să ia parte și reprezentanți ai Comisiei și ai Frontex. Ar trebui să fie posibil să fie invitate să participe și alte organisme și autorități, cum ar fi Biroul European de Sprijin pentru Azil și Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați.

(6) Decizia nr. 574/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ instituie, pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2007 și 31 decembrie 2013, Fondul pentru frontierele externe, ca parte a Programului general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”, pentru a contribui la consolidarea spațiului de libertate, securitate și justiție și la aplicarea principiului solidarității între statele membre. Ar trebui să fie posibil ca resursele disponibile în cadrul Fondului pentru frontierele externe să fie utilizate pentru a extinde activitățile organizate de serviciile consulare și de alte servicii ale statelor membre în țări terțe și pentru a susține întărirea capacității operaționale a diverselor rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație, promovând astfel o cooperare mai eficace între statele membre prin intermediul rețelelor respective.

(7) Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să fie informate cu regularitate cu privire la activitățile rețelelor de ofițeri de legătură în materie de imigrație în țări și/sau regiuni specifice care prezintă un interes special pentru Uniune, precum și cu privire la situația din aceste țări și/sau regiuni în materie de imigrație ilegală. Selectarea țărilor și/sau a regiunilor specifice care prezintă un interes special pentru Uniune ar trebui să se bazeze pe indicatori obiectivi în materie de migrație, precum statistici privind imigrația ilegală, analize de risc, precum și alte informații sau rapoarte relevante elaborate de Frontex și de Biroul European de Sprijin pentru Azil, și ar trebui să ia în considerare politica generală a Uniunii în domeniul relațiilor externe.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 14 decembrie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 martie 2011.

⁽²⁾ JO L 64, 2.3.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO L 83, 1.4.2005, p. 48.

⁽⁴⁾ JO L 349, 25.11.2004, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 144, 6.6.2007, p. 22.

- (8) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 377/2004 ar trebui modificat în consecință.
- (9) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume adaptarea actualelor dispoziții ale Uniunii privind crearea și funcționarea rețelelor de ofițeri de legătură în materie de imigrație pentru a lua în considerare modificările aduse dreptului Uniunii, precum și experiența practică dobândită în acest context, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (10) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și reflectate în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în conformitate cu articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- (11) Regatul Unit participă la prezentul regulament în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Protocolul privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽¹⁾.
- (12) Irlanda participă la prezentul regulament în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Protocolul privind acquis-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽²⁾.
- (13) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament, dacă îl va pune în aplicare în legislația sa națională.
- (14) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽³⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctele A și E din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁴⁾ privind anumite modalități de aplicare a acordului respectiv.
- (15) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁵⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctele A și E din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁶⁾.
- (16) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care află sub incidența articolului 1 punctele A și E din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/261/CE a Consiliului ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

⁽²⁾ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁴⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁽⁵⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁶⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 83, 26.3.2008, p. 3.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificări

Regulamentul (CE) nr. 377/2004 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), a doua teză se elimină;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) sunt făcute disponibile în Rețeaua de informare și coordonare securizată, conectată la internet, pentru serviciile de gestionare a migrării ale statelor membre, creată prin Decizia 2005/267/CE a Consiliului (*) („ICONet”), în secțiunea dedicată rețelelor de ofițeri de legătură în materie de imigrație. Comisia transmite aceste informații și Consiliului.

_____ (*) JO L 83, 1.4.2005, p. 48.”

2. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), a doua liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„— fac schimb de informații și de experiență practică, în special în cadrul reuniunilor și prin intermediul ICONet;

— fac schimb de informații, atunci când este cazul, referitoare la experiența în ceea ce privește accesul solicitanților de azil la protecție;”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Reprezentanții Comisiei și ai Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (Frontex), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului (*), pot participa la reuniunile organizate în cadrul rețelei de ofițeri de legătură în materie de imigrație, dar reuniunile se pot desfășura și în absența acestor reprezentanți, în cazul în care anumite considerații operaționale impun acest lucru. După caz, pot fi invitate și alte organisme și autorități.

_____ (*) JO L 349, 25.11.2004, p. 1.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statul membru care deține președinția Consiliului Uniunii Europene are inițiativa de a convoca astfel de reuniuni. În cazul în care statul membru care deține președinția nu este reprezentat în țara sau regiunea în cauză, inițiativa îi revine statului membru care asigură președinția în exercițiu. Reuniunile respective pot fi convocate, de asemenea, la inițiativa altor state membre.”

3. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

(1) Statul membru care deține președinția Consiliului Uniunii Europene sau, în cazul în care statul membru respectiv nu este reprezentat în țara sau regiunea în cauză, statul membru care asigură președinția în exercițiu prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, la sfârșitul fiecărui semestru, un raport privind activitățile rețelelor de ofițeri de legătură în materie de imigrație în țări și/sau regiuni specifice care prezintă un interes special pentru Uniune, precum și privind situația din aceste țări și/sau regiuni în materie de imigrație ilegală, ținând seama de toate aspectele relevante, inclusiv de situația drepturilor omului. În urma consultării statelor membre și a Comisiei, sunt selectate țările și/sau regiunile specifice care prezintă un interes special pentru Uniune, pe baza unor indicatori obiectivi în materie de migrație, precum statistici privind imigrația ilegală, analize de risc, precum și alte informații sau rapoarte relevante elaborate de Frontex și de Biroul European de Sprijin pentru Azil, și luându-se în considerare politica generală a Uniunii în domeniul relațiilor externe.

(2) Rapoartele statelor membre, menționate la alineatul (1), sunt întocmite în conformitate cu modelul stabilit prin Decizia 2005/687/CE a Comisiei din 29 septembrie 2005 privind formatul raportului referitor la activitatea rețelelor de ofițeri de legătură în domeniul imigrației, precum și la situația în țara gazdă în ceea ce privește imigrația ilegală (*) și precizează criteriile de selecție relevante.

(3) În fiecare an, pe baza rapoartelor statelor membre, menționate la alineatul (1), și luând în considerare aspectele legate de drepturile omului atunci când sunt relevante, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de sinteză și, dacă este cazul, recomandări privind dezvoltarea rețelelor de ofițeri de legătură în materie de imigrație.

_____ (*) JO L 264, 8.10.2005, p. 8.”

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 5 aprilie 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
GYŐRI E.
